

[Finansministeren]

Formålet med offentliggørelsen af investeringsprogrammet er, som jeg allerede har antydnet, at give folketinget lejlighed til at se de foreslåede aktivitetsudvidelser i sammenhæng, samtidig med at vi redegør for de beskæftigelsesmæssige og samfundsøkonomiske virkninger både af aktivitetsudvidelserne og af det samlede investeringsprogram. Hermed mener jeg at regeringen har fremlagt et redeligt vurderingsgrundlag og sikret folketinget mulighed for at se de aktuelle aktivitetsudvidelser inden for en samlet ramme.

Det investeringsprogram, som nu forelægges, er en revision af investeringsprogrammet fra 1978, som blev til på basis af en planredegørelse om de offentlige investeringer, og ligesom dengang er også det nu foreliggende program naturligvis udarbejdet i samarbejde med de mest berørte ministerier.

Det var i regeringens handlingsprogram fra november 1981 forudsat, at der skulle ske en sådan revision af det offentlige investeringsprogram, og at det reviderede program skulle indeholde aktivitetsudvidelser af strukturpolitisk karakter inden for en ramme på 5 mia kr. Herudover var der i handlingsprogrammet forudsat en betydelig konjunkturpolitisk indsats over for bygge- og anlægssektoren, og sigtet hermed er at genetablere og opretholde beskæftigelsen inden for bygge- og anlægssektoren. Som bekendt har boligministeren fremsat en række lovforslag om forhøjede kvoter for det almennyttige byggeri til opfyldelse af denne del af handlingsprogrammet.

I investeringsprogram 1982 er således medtaget to meget vigtige elementer af regeringens handlingsprogram, nemlig dels en forøget strukturpolitisk indsats, dels en konjunkturpolitisk indsats over for bygge- og anlægssektoren, og som det fremgår af programmet, lægges der op til en samlet forøgelse af aktiviteten på 10 mia kr. i perioden 1982-85.

Jeg skal herefter forsøge i korthed at give en karakteristisk af programmets indhold.

En meget væsentlig af den strukturpolitiske indsats er forudsat at skulle ske på energiforsyningsområdet. Investeringerne tager her sigte på en større og bedre udnyttelse og produktion af vore egne energiressourcer, og det er måske netop på energiområdet, man bedst kan belyse, hvad det egentlig er, der menes med udtrykket strukturpolitik.

Forøgelsen af de samlede energiinvesteringer med i alt 3,5 mia kr. i perioden fra 1982 til 1985 vil medføre en umiddelbar belastning af betalingsbalancen i anlægsperioden, men en række af disse investeringer vil på blot lidt længere sigt – og nogle af dem endda, inden vi når frem til 1985 – medføre ganske betragtelige valutabesparelser, sådan som der også omhyggeligt er redegjort for det i investeringsredegørelsen. Jeg mener, det er vigtigt at holde sig disse fremtidige fordele og gevinster for øje.

På trafik- og kommunikationsområdet, herunder den kollektive trafik, foreslås investeringer af størrelsesordenen 1 mia kr., omfattende en række anlægsprojekter af traditionel karakter, men også projekter på et avanceret teknologisk niveau og af strukturpolitisk karakter, idet man herved håber at gavne dansk industri.

Hvad angår trafikområdet, vil jeg gerne gøre opmærksom på, sådan som det også sker i det offentliggjorte materiale, at der endnu ikke er afsat beløb til øst-vest-trafikken, men uanset hvilken løsning der her bliver tale om, må der forudses betydelige investeringer allerede i den kommende 4 års periode.

Efter at vi har udarbejdet og offentliggjort investeringsprogrammet, har der i regeringen været ført drøftelser om en forbedring af regelmæssigheden i driften hos DSB, ligesom elektrificeringsprojektet har været drøftet. Disse drøftelser er mundet ud i, at der i perioden 1982-85 afsættes 400 mill. kr. til fremme af denne regelmæssighed, mens fremrykning af elektrificeringen er opgivet. En netop afsluttet status for elektrificeringsprojektet, der lige er forelagt for finansudvalget, viser i øvrigt en betydelig fordyrelse af lokomotivanskaffelserne i årene efter 1985, hvad jeg nævner for god ordens skyld.

Som man vil kunne se i oversigten over investeringsprogrammet, er der afsat 6 mia kr. på boligområdet, og der er her tale om en forhøjelse af kvoterne for almennyttigt byggeri og andelsboliger. Heri ligger i virkeligheden en kraftig udvidelse i forhold til det oprindelige handlingsprogram og, må man erkende, en tilsvarende øget belastning af betalingsbalancen.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at denne konjunkturpolitiske indsats ikke bør fortrænge fremrykningen af en række vigtige